

שדה ירקות קהילתי

בימים מיוחדים אלה, נזרעו באדמת הקיבוץ, בין הרפת לשכונת הבנים, זרעים ראשונים של יוזמה חדשה- שדה ירקות קהילתי.

בתקופה ייחודית זו, בה שיעור גבוהה של אוכלוסיית העולם ספון ומסוגר בביתו, רבים מאתנו מעריכים מחדש את היציאה החוצה, לאוויר הפתוח, את הטבע ואת האדמה וכן, יחד עם זאת, את הקהילה והמפגש בין אנשים. שתי איכויות אלו, של אדמה ואדם, הינן אבני היסוד של השדה הקהילתי.

מטרתו של השדה הקהילתי לגדל ירקות בריאים (נקיים מריסוסים), באדמה בריאה (נקייה מדשנים כימיים). ירקות שיצמחו באדמת הקיבוץ, ירקות שיוזנו בקומפוסט מקומי שמכינים בנוי, ידושנו בזבל של פרות הקיבוץ, ירקות שיטופחו במו ידינו - מתנדבים וצוות הנוי, ושנראה אותם גדלים בשדה, ונאכל אותם, בחדר האוכל או בקנייה עצמאית.

הרעיון לשדה מתגלגל כבר כמה שנים בקרב קבוצת חברים מהקיבוץ- דן אורדבור, עופר סבוראי-נוה, אור נלקנבאום (ארזי), נעמה נוה (סלייבי), וניב יגר. כולנו מגדלים ירקות ומכירים את הערך המוסף בעבודת האדמה עבורנו ועבור ילדנו. ביחד חלמנו איך כל הקיבוץ מתאחד סביב השטח המדהים בעבודה משותפת, מהנה, ומזינה.

ניב השכיל לראות שמשבר הקורונה הוא הזדמנות עבור היוזמה והקהילה. בעזרת ההירתמות ההתנדבותית של הגד"ש הכין את הקרקע. בעזרת בני הנוער הנמרצים, ועוד כמה משפחות שראו את העבודה והפשילו שרוולים, דישנו, פרסנו השקיה, שתלנו וזרענו.

ביום שבת האחרון תכננו לעבוד חמישה אנשים בפיזור קומפוסט בשדה. למרבה ההפתעה תוך כשעה מרגע תחילת העבודה כבר עבדו בשדה למעלה מ-30 איש. אנשים שיצאו לטיול עם משפחותיהם ומיד שאלו בעיניים בורקות- אפשר לעזור? ניתן היה לחוש את הפוטנציאל של העשייה הזו, את הכיף של לצאת מהבית ולעבוד באדמה יחד. למען הסר ספק- ההתקהלות הספונטאנית לא נמשכה זמן רב, וכולם התבקשו להתפזר על מנת לשמור ולהקפיד על ההנחיות.

השדה הקהילתי קם מתוך התנדבות של הנוער, הגדש, ומשפחות בקהילה- כוחות של התנדבות ימשיכו לטפחו. נשמח לכל מי שירצה להצטרף, יש עבודה לכל הגילאים. העבודה ההתנדבותית בשדה תמשך בתום ימי הקורונה. מוזמנים לפנות לכל אחד מאתנו.

אנו מקווים שבקרוב ניתן יהיה לאכול מהתוצרת המקומית, לצד הגבינות של תמיר פרץ, והדבש של גיא קראו, מחכים לאופה וסנדלר ☺.

בברכת ימים טובים צוות אדמה: ניב, אור, דן, עופר, ונעמה

אפילו האדמה התחילה להירפא
וכשהסכנה תמה
אנשים מצאו אחד את השני
והתאבלו על האנשים המתים
ועשו בחירות חדשות
וחלמו חזיונות חדשים
ויצרו דרכי חיים חדשות
והבריא את האדמה לגמרי
בדיוק כפי שהם הבריא בעצמם"

מאת קת'לין אומירה, נכתב ב-1869
בעקבות מגיפת הכולירה שפרצה
באירופה. תרגום: מיקה בן שאול

"ואנשים נשאו בבית
וקראו ספרים והאזינו
ונחו והתעמלו
ויצרו אומנות ושיחקו
ולמדו דרכים חדשות של הוויה,
ועצרו
והקשיבו עמוק יותר.
מישהו עשה מדיטציה
מישהו התפלל
מישהו רקד
מישהו פגש את הצל שלו
ואנשים התחילו לחשוב באופן שונה
ואנשים החלימו
ובחסרונם של אנשים שחיו בדרכי בערות,
מסוכנות, חסרות משמעות ולב